

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U DUBROVNIKU
STALNA SLUŽBA U KORČULI

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli, OIB: 48074464528, po sutkinji tog suda Katarini Rendulić Vežić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Anđelke Jerković, OIB: 74135083974, iz Lovišta, Lovište 83, koju zastupa punomoćnik Željko Šušak, odvjetnik u Veloj Luci, Ulica 25 br. 1, protiv 1.tuženika Svetoslava Jerkovića, OIB: 49889590295, iz Lovišta, Lovište 6 i 2.tuženika Roberta Jerkovića, OIB: 32249458577, iz Lovišta, Lovište 5, radi činidbe, koje zastupa punomoćnik Vicko Dabelić, odvjetnik u Orebiću, Bana Jelačića 12, nakon glavne rasprave održane 23. travnja 2026. u prisutnosti stranaka i punomoćnika stranaka, 28. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže su tuženima ukloniti komin dužine cca 3,1 m, širine cca 1,2 m i potom poravnati teren, sve na č. zem. 1545/20 k.o. Nakovanj, i to odmah uz javni put do č. zem. 1545/80 k.o. Nakovanj, sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe."

II. Nalaže se tužiteljici Anđelki Jerković, OIB: 74135083974, iz Lovišta, Lovište 83, da 1.tuženiku Svetoslavu Jerkoviću, OIB: 49889590295, iz Lovišta, Lovište 6 i 2.tuženiku Robertu Jerkoviću, OIB: 32249458577, iz Lovišta, Lovište 5, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 400,00 EUR, u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tuženih za naknadu parničnih troškova u iznosu od 1.100,00 EUR kao neosnovan.

Obrazloženje

1. U tužbi se navodi da su tužiteljica i 1.tuženik suvlasnici na jednake dijelove, dijela č.zem. 1545/20 k.o. Nakovanj, koji dio je prijavnim listom iz 2002. dobio broj č.zem. 1545/79 k.o. Nakovanj, u naravi okućnica zgrade oznake č.zgr.273 koja je u suvlasništvu tužiteljice i 1.tuženika, odnosno tužiteljici da pripada kat kuće a 1.tuženiku prizemlje. Nadalje se navodi da spomenuti prijavni list nije proveden u zemljišne knjige zbog neokončanih drugih parnica, ali je bio osnova za donošenje presude kod ovog suda posl.br.P-558/02 kojom je utvrđeno da je suprug tužiteljice suvlasnik za 1/2 dijela č.zem. 1545/79 k.o. Nakovanj. Tužiteljica dalje navodi da je Ivan Jerković umro 2015.god. a ona je proglašena njegovom nasljednicom. Budući da prijavni list nije proveden u knjigama još egzistira č.zem. 1545/20 k.o. Nakovanj, koja ima veliku površinu od 259166 m², a tužiteljica i 1.tuženik da su predmnijevani suvlasnici po 1/2 dijela te nekretnine odmah uz javni put do čest.zem. 1545/80 po sadašnjem stanju u katastru i zemljišnim knjigama. Nadalje se navodi da su tuženi u proljeće 2019. uz protivljenje tužiteljice neposredno uz javni put, na dijelu nekretnine koji je suvlasništvo tužiteljice i 1.tuženika, sagradili komin za potrebe obližnjeg restorana kojeg drži 2.tuženik, a tuženi su otac i sin. Izgradnja komina premašuje okvir redovitog upravljanja stvari u suvlasništvu, za što je potrebna suglasnost svih suvlasnika, a to je u ovom slučaju tužiteljica, pa kao predmnijevana suvlasnica tužiteljica zahtijeva da sud presudom naloži tuženima da uklone komin i poravnaju teren sve na čest.zem. 1545/20 k.o. Nakovanj.

2. Tuženi osporavaju tužbu i tužbeni zahtjev i u odgovoru na tužbu navode da su kod podijele kuće, čest.zgr. 273 k.o. Nakovanj braća Ivan Jerković (suprug tužiteljice) i 1.tuženik Svetoslav Jerković podijelili okućnicu na način da svaki od stranaka dobiva onaj dio okućnice koji je prirodno vezan za redovnu uporabu pripadajućeg stana i drugih nekretnina koje ima u vlasništvu svaki od diobenika. Tako je diobenik Jerković Ivan na dijelu okućnice koji je uz njegov stan na južnom dijelu te parcele pred desetak godina izgradio stubove i terasu i na taj način proširio stan a drugi diobenik Jerković Svetoslav je uz njegov stan u prizemlju i uz njegov restoran izgradio sporni komin. Tuženi tvrde da kod takove podijele okućnice tužiteljica nema pravnog osnova tražiti uklanjanje komina. Uz navedeno tuženi tvrde da je sporni komin izgrađen na javnoj površini van navedene okućnice čest.zem. 1545/20 k.o. Nakovanj, što točno treba utvrditi premjeravanjem po mjerniku vještaku. Još navode da tuženi Robert Jerković nije vlasnik stana i pripadajuće okućnice, nije gradio komin i nije pasivno legitimiran u ovom postupku. Tuženi predlažu da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

3. Predmet ovog spora je zahtjev tužiteljice za uklanjanjem komina, sve na čes.zem.1545/20 k.o. Nakovanj i to odmah uz javni put do čest.zem. 1545/80 k.o. Nakovanj smatrajući da gradnja komina premašuje okvir redovitog upravljanja stvari u suvlasništvu pa da je za njegovu izgradnju bila potrebna i njezina suglasnost, kao predmnijevane suvlasnice čest.zem. 1545/20, pozivajući se pri tome na odredbu članka 41. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“, broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17 i 52/25-dalje: ZV) te tvrdeći da joj iz predmetnog komina čitavo ljeto dolazi dim u kuću u kojoj boravi.

4. U postupku donesena je presuda posl.br.P-685/2020 od 26. srpnja 2002. kojom je odbijen tužbeni zahtjev. Navedenu presudu odlučujući o žalbi tužiteljice Županijski sud u Zagrebu ukinuo je rješenjem posl.br.GŽ-3494/2022-2 od 7. ožujka 2023. i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

5. U nastavku postupka 1.tuženik ističe prigovor nepostojanja aktivne i pasivne legitimacije jer da tužiteljica niti je vlasnica, niti suvlasnica a niti posjednica tog dijela zemljišta na kojem je izgrađen komin, tužiteljica ne stanuje u kući koja je cca 10 m udaljena od spornog komina, a sama kuća podijeljena je na način da je tužiteljica vlasnica prvog kata, a 1.tuženik je vlasnik prizemnog dijela a 1.tuženiku pripada dio okućnice ograđen spomenutim zidom uz koji je s vanjske strane komin.

6. Tužiteljica u pismenom podnesku od 8. svibnja 2023. navodi da je popravak zida iz e-mail korespondencije 2.tuženika i tužiteljčine kćeri završio njegovom dodatnom dogradnjom i izgradnjom komina, utužen komin sagrađen je na nekretnini u suvlasničkoj zajednici, bez dozvole i dogovora suvlasnika. Tužiteljica još navodi da ona živi u susjednoj kući na prvom katu i u ljetnim mjesecima iznajmljuje taj dio kuće a predmetni komin sagrađen je na dijelu č.zem. 1545/20 k.o. Nakovanj ili ti na dijelu č.zem. 1545/79 k.o. Nakovanj prema prijavnom listu iz 2002.

7. U dokaznom postupku pregledan je izvod iz katastarskog plana-neslužbena verzija, pročitana presuda Općinskog suda u Korčuli posl.br.P-558/02 od 22. travnja 2004., prijavni list za zemljišnu knjigu Državne geodetske uprave, Područni ured za katastar Dubrovnik, Ispostava Korčula sastavljen dana 13. kolovoza 2002., rješenje o nasljeđivanju javnog bilježnika Ivne Kaliman iz Korčule kao povjerenika suda posl.br.O-1992/15 UPP/OS-175/15 od 9. prosinca 2015., izvadak iz zemljišne knjige zk.ul. 264 k.o. Nakovanj-neslužbena kopija, fotografija, e-mail korespondencija između 2.tuženika i kćerke tužiteljice, proveden je uviđaj na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka geodeta, saslušana je svjedokinja Jadranka Jerković Pupačić i saslušani su tužiteljica i tuženi kao parnične stranke.

8. Na temelju isprava u spisu kao i neospornih činjenica utvrđeno je sljedeće:

- da je prijavnim listom za zemljišnu knjigu Područnog ureda za katastar Dubrovnik, Ispostava Korčula sastavljenim 30. kolovoza 2002. od matične kat.čest. 1545/20 k.o. Nakovanj nastala pored ostalih i novoformirana kat.čest. 1545/79 površine 277 m2 posjednika Jerković Ivana i Jerković Svetoslava,

- da je pravomoćnom presudom Općinskog suda u Korčuli posl.br.P-558/02 od 22. travnja 2004. u pravnoj stvari tužitelja Ivan Jerkovića iz Lovišta protiv tuženika Frana Srhoja i drugih utvrđeno da je tužitelj Ivan Jerković Braco vlasnik čest.zem. 1545/80 zk.ul. 242 i suvlasnik 1/2 dijela čest.zem. 1545/79 zk.ul. 256 k.o. Nakovanj,

- da je Ivan Jerković umro 2015.god., iza njegove smrti proveden je ostavinski postupak i doneseno rješenje o nasljeđivanju u kojem je navedeno da imovinu sačinjava pored ostalih nekretnina i 1/2 dijela čest.zem. 1545/79 upisane u zk. tijelo 2 zk.ul. 256 k.o. Nakovanj i nasljednicom na temelju zakona i ustupa proglašena je Jerković Anđelka, supruga ostavitelja, ovdje tužiteljica

- da je u zemljišnim knjigama kat.čest. 1545/20 šuma 259166 m2 zk.ul. 264 k.o. Nakovanj upisana na druge osobe, upisana su 54 suvlasnika

- da prijavni list iz 2002.god. nije proveo u zemljišnim knjigama.

9. Rezultatima uviđaja na licu mjesta utvrđeno je da se sporni komin nalazi uz ogradni zid neposredno uz javnu cestu u mjestu Lovište a iznad komina nalazi se kuća i okućnica nesporno suvlasništvo tužiteljice i 1.tuženika. Kuća se sastoji od prizemnog dijela i kata, tužiteljica stanuje na prvom katu do kojeg se pristupa vanjskim stepeništem iza kuće, 1.tuženik stanuje u prizemlju a do kuće sa javne površine dolazi se stepenicama. Sporni komin nalazi se uz kameni zid koji dijeli nekretninu stranaka u naravi okućnica nesporne oznake kčbr.1545/79 k.o. Nakovanj od ostale površine na kojoj se nalazi komin te se do otvorene strane komina prema moru pristupa sa betonirane površine koja je izvan zida po izgrađenosti i namjeni javna cesta.

10. Vještak geodet Mišo Biliš u nalazu i mišljenju na licu mjesta navodi da je uvidom u katastarski operat k.o. Nakovanj kao i skicu koja je sastavni dio prijavnog lista iz 2002. god. sporni komin se nalazi na čest. 1545/20 k.o. Nakovanj, dimenzije komina su širina 3,1 m a dubina 1,2 m, sa prednje odnosno sjeverne strane komina izbetonirana je prometna očito javna površina a da li je sam komin izgrađen na javnoj površini ne može odrediti jer što je prometna ili pješačka javna površina definira se odgovarajućim postupcima odnosno odlukama lokalne samouprave. Sama čestica 1545/20 ima površinu 253167 m² i proteže se najvećim dijelom prema jugu, upisana je u više posjedovnih listova pa prema tome i u posjedu više obitelji. Vještak navodi da se čest.zem. 1545/79 po sadašnjem stanju katastarskog operata proteže istočno od spornog komina i širina cca 6 m preko kuće dalje prema jugu u dužini od cca 60 m. Spomenutim prijavnim listom iz 2002. bilo je planirano da se formira nova čest. 1545/79 na način da bi ona obuhvaćala kuću i pripadajuću okućnicu te napominje da prijavni list do današnjeg dana nije proveden u službene evidencije.

11. Svjedokinja Jadranka Jerković Pupačić, inače kćerka tužiteljice, a nećakinja 1.tuženika i sestrična 2.tuženika, u svom iskazu navodi da su njezin pok. otac Ivan i njegov brat, 1.tuženik Svetoslav Jerković iza smrti svog oca (njezinog djeda) naslijedili kuću i okućnicu i nakon toga se podijelili tako da je njezinom pok. ocu pripao kat kuće i iza kuće vrt sa lijeve strane a 1.tuženiku je pripalo prizemlje i iza kuće vrt sa desne strane a sve ostalo je zajedničko i nepodijeljeno. Dalje navodi da je uz cestu bio stari zid puno niži i još se vide ostaci onda su 2019. god. tuženi počeli sa radovima i izgradili su sada postojeći kameni zid i uz taj zid izgradili su komin za pripremu hrane za svoje potrebe a tijekom sezone za potrebe restorana. Dalje navodi da se na mjestu gdje je sada komin nalazio jedan bor kojeg su tuženi posjekli i cvijeće a nije joj poznato tko je izgradio stari zidić ali od kada zna taj zidić bio je na poziciji gdje je sada ovaj sadašnji zid odnosno točnije uz ovaj postojeći zid nalazio se jedan mali zidić koji se protezao čitavom dužinom do ulaza na nekretninu i u tom prostoru bila je nasuta zemlja i posađeno cvijeće.

12. Tužiteljica u svom iskazu kao parnična stranka navodi da je predmetnu kuću i okućnicu njezin pok. suprug naslijedio iza smrti svog oca zajedno sa bratom, 1.tuženikom Svetoslavom Jerkovićem i međusobno se podijelili tako da je njezinom pok. suprugu pripao kat kuće a njegovom bratu prizemni dio kuće, zatim njezinom pok. suprugu pripao je vrt iza kuće odnosno istočni dio zemljišta a 1.tuženiku zapadni dio iza kuće dok je zemljište ispred kuće odnosno ono položeno između ceste i kuće nepodijeljeno. Dalje navodi da je njezin suprug preminuo 2015.god. i opisane nekretnine ona je naslijedila. Tužiteljica dalje navodi da je negdje 2017. god.

2.tuženik Robert Jerković zvao njezinu kćer u Splitu da treba napraviti zid od vrta a od tog postojećeg zida prema cesti bio je prostor za cvijeće i bor te je 2.tuženik sa bagerom sve poavnao i na tom zemljištu izgradio komin kojeg tuženi koriste nekih 4-5 mjeseci za pripremu hrane za restoran a dim iz komina širi se sve do kuće tako da se kuća nekad i ne vidi od dima i ona ne može u svom stanu otvoriti grilje na prozoru zbog dima pa je o tome obavijestila komunalnog redara iz Orebića koji joj je rekao da ne može ništa i da treba tužiti.

13. 1.tuženik Svetoslav Jerković u svom iskazu navodi da su predmetnu kuću i okućnicu on i pok. brat Ivan oporučno naslijedili iza smrti njihovog pok. oca Ivana tako da je njemu pripao prizemni dio kuće a bratu kat kuće i sa južne strane kuće njemu je pripao zapadni dio a bratu istočni dio dok je zemljište ispred kuće ostalo tako kako je dakle nepodijeljeno. 1.tužitelj dalje navodi da je zid uz cestu uz koji se u južnom dijelu nalazi sporni komin izgradio još njegov pok. otac a prostor na kojem je izgrađen komin oduvijek je javna površina, bio je jedan bor kojeg je on posadio s vremenom je usahnuo pa je uklonjen. Dalje navodi da je sporni komin uz postojeći zid izgradio njegov sin Robert Jerković za potrebe svog restorana koji se nalazi u sastavu njihove kuće na adresi Lovište 6, restoran je otvoren tijekom sezone, ispred restorana je terasa na javnoj površini za koju je dobivena koncesija. Dalje navodi da ne zna točno koje godine je njegov sin Robert otvorio ugostiteljski obrt a davnih godina kao obitelj bavili su se iznajmljivanjem kuće turistima i u sklopu toga posluživali hranu u domaćinstvu. On i supruga stanuju u stanu u prizemlju kuće a tužiteljica živi u stanu iznad na prvom katu iste kuće tako da može reći da do kuće dim iz komina ne dolazi barem ga on nije osjetio možda vrlo rijetko a komin je na takvom položaju da i ako puše vjetar dim odlazi na istočnu ili zapadnu stranu a kuća je južno, drva za loženje su kvalitetna i ne mogu proizvesti takav gust dim zbog kojeg bi bilo nepodnošljivo boraviti u kući. 1.tuženik još navodi da tužiteljica svoj stan na katu kuće iznajmljuje turistima i za to vrijeme stanuje u svojoj drugoj kući u Lovištu i nikada nije čuo da su se turisti koji su boravili u tužiteljičinom dijelu kuće žalili na dim i u tom smislu prigovarali.

14. 2.tuženi Robert Jerković u svom iskazu navodi da je 2005.god. otvorio ugostiteljski obrt, u sklopu obrta obavlja ugostiteljsku djelatnost u restoranu koji posluje u zatvorenom prostoru a na osnovu koncesije koristi i vanjski prostor na kojem je terasa sa stolovima, a koncesija nije mala preko 12.000,00 EUR godišnje, sporni komin od restorana udaljen je nekih 4 m a od kuće tužiteljice i njegovog oca ovdje 1.tuženika nekih 9-10 m i radi poboljšanja ugostiteljske usluge prije nekih 4-5 godina izgrađen je sporni komin za pripremu hrane koja se poslužuje gostima u njegovom restoranu. Navodi da se na mjestu na kojem je sada sporni komin nalazio jedan bor na javnoj površini kojeg je uklonio, njegov ugostiteljski obrt radi samo sezonski otprilike od 1. svibnja pa do kraja rujna. 2.tuženik još navodi da tužiteljica svoj dio kuće ljeti iznajmljuje turistima koji dolaze i u njegov restoran i nikada se nisu žalili na dim, a on često posjećuje svoje roditelje koji stanuju u prizemnom dijelu kuće i nikada nije osjetio dim takvog intenziteta da se u stanu nije moglo boraviti, dim iz komina ide u visinu i ne širi se.

15. Iz iskaza tužiteljice i 1.tuženika nedvojbeno proizlazi da su oni suvlasnici kuće koju je tužiteljica u tužbi označila kao č.zgr. 273 i okućnice označene kao č.zem. 1545/79 u Lovištu, k.o. Nakovanj, da tužiteljica koristi kao posebno vlasništvo stan na prvom katu kuće a 1.tuženik stan u prizemlju dok je nepodijeljena okućnica

položena između zida uz cestu i kuće. Iz iskaza stranaka i svjedokinje proizlazi da je zid uz cestu koji razdvaja okućnicu od javne površine izgrađen prije, prema iskazu 1.tuženika zid je izgradio još njegov pok. otac.

16. Tužiteljica međutim tvrdi da su ona i 1.tuženik predmnjevani suvlasnici čest.zem.1545/20 k.o. Nakovanj odmah uz javni put na dijelu na kojem je izgrađen sporni komin s obzirom na to da se vrt na dijelu na kojem je sagrađen sporni komin, po prijavnom listu i kopiji katastarskog plana iz 2002. god. nalazi na čest.zem. 1545/79 a da je po sadašnjem stanju katastarskog plana pozicioniran na čest.zem. 1545/20 sve k.o. Nakovanj, te zahtijeva vlasničkopravnu zaštitu pozivom na odredbu članka 167. stavak 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“, broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17 i 52/25-dalje: ZV) u vezi sa odredbom članka 41. ZV.

17. Odredbom članka 167. stavak 1. ZV propisano je da ako treća osoba bespravno uznemirava vlasnika na drugi način, a ne oduzimanjem stvari, vlasnik može i putem suda zahtijevati da to uznemiravanje prestane, time da je odredbom članka 46. stavak 1. ZV propisano da svaki suvlasnik ima pravo glede cijele stvari postavljati svojim suvlasnicima one zahtjeve koji proizlaze iz njegova suvlasništva, a da bi se utvrdilo da je jedan suvlasnik počinio uznemiravanje prava suvlasništva u odnosu na drugog suvlasnika, isto mora biti takvog karaktera i opsega da onemogućuje ili bitno ograničava tog suvlasnika u obavljanju njegovih suvlasničkih ovlasti. Stavkom 4. istog članka ZV pripisano je da pravo na zaštitu, poput onog koji je dokazao da je stvar njegovo vlasništvo, ima i onaj tko u postupku pred sudom ili drugim nadležnim tijelom dokaže pravni temelj i istinit način svog stjecanja posjeda stvari (predmnjevani vlasnik) no nema pravo na zaštitu vlasništva od uznemiravanja onaj koji nije bio pošten posjednik stvari. Na pravo na zaštitu predmnjevanoga vlasnika na odgovarajući se način primjenjuju pravila o vlasničkoj tužbi predmnjevanoga vlasnika.

17.1. Kod tužbe radi prestanka uznemiravanja aktivno legitimiran za ovu tužbu je kako isključivi vlasnik, tako i suvlasnik, etažni vlasnik i zajednički vlasnik, kojega drugi bespravno uznemirava u izvršavanju njegova prava vlasništva.

18. Nadalje, tužiteljica smatra da je bila potrebna njezina suglasnost za izgradnju komina u smislu odredbe članka 41. ZV.

19. Prema odredbi članka 41. stavak 1. ZV za poduzimanje poslova koji premašuju okvir redovitoga upravljanja (naročito promjena namjene stvari, veći popravci, dogradnja, nadogradnja, preuređenje, otuđenje cijele stvari, davanje cijele stvari u zakup ili najam na dulje od jedne godine, osnivanje hipoteke na cijeloj stvari, odnosno davanje pokretne stvari u zalog, osnivanje stvarnih i osobnih služnosti, stvarnoga tereta ili prava građenja na cijeloj stvari) potrebna je suglasnost svih suvlasnika.

20. Osnovna je pretpostavka za pružanje tražene zaštite od uznemiravanja između suvlasnika dokazati suvlasništvo na stvari za koju se traži zaštita od uznemiravanja.

21. Ocjenom provedenih dokaza kako svakog pojedinačno tako i sveukupno utvrđeno je da tužiteljica i 1.tuženik nisu suvlasnici kčbr.1545/20 k.o. Nakovanj niti je tužiteljica dokazala pravni temelj stjecanja te je bez pravne osnove tvrdnja tužiteljice da je ona predmnjevana suvlasnica kčbr.1545/20 k.o. Nakovanj i to baš onog dijela na kojem je izgrađen komin.

22. Sporni komin nalazi se na čest.zem. 1545/20 k.o. Nakovanj koja je u tom dijelu zidom odijeljena od nekretnine u suvlasništvu tužiteljice i 1.tuženika označene kao kčbr. 1545/79 k.o. Nakovanj, a slobodni prostor oko komina prema moru je betoniran i koristi se kao javnoprometna površina, a sve kako je to utvrđeno očevidom na licu mjesta i geodetskim vještačenjem.

23. Dakle, radi se o kominu koji se nalazi u blizini kuće tužiteljice i 1.tuženika odnosno neposredno uz kčbr.1545/79 k.o. Nakovanj, te koji uslijed toga kao i zbog navedenih dimenzija objektivno zasigurno može prilikom njegovog potpaljivanja i daljnjeg korištenja radi pripreme hrane za goste 2.tuženikovog restorana uzrokovati pojavu veće količine dima koji dopire i do kuće. U konkretnom slučaju tužiteljica nije zatražila stvarnopravnu zaštitu od štetnih imisija prema odredbi članka 110. ZV pa nije bilo potrebno da tuženi upale vatru u kominu radi procjene utjecaja dima, kako je to predložila tužiteljica.

24. Sam 1.tuženik u svom iskazu navodi da je sporni komin izgrađen na javnoj površini izvan kčbr.1545/79 k.o. Nakovanj, te niti jedna činjenica ni okolnost ne ukazuje da su tužiteljica i 1.tuženik predmnjevani suvlasnici dijela čest.zem. 1545/20 k.o. Nakovanj i to baš onog dijela na kojem se nalazi komin.

25. Sve da je komin dijelom i izgrađen na kčbr.1545/79 k.o. Nakovanj koja je u suvlasništvu tužiteljice i 1.tuženika, tužiteljica time nije onemogućena ili bitno ograničena u obavljanju svojih suvlasničkih ovlasti.

26. Slijedom navedenog utvrđeno je da je sporni komin izgradio 2.tuženik na javnoj površini kojeg koristi za pripremu hrane u obavljanju ugostiteljskog obrta u sklopu kojeg posluje i restoran otvorenog tipa na javnoj površini za koju plaća koncesiju.

27. U konkretnom slučaju nisu ispunjene zakonske pretpostavke za pružanje vlasničkopravne zaštite u smislu odredbe članka 167. stavak 1. ZV kako to zahtijeva tužiteljica zbog čega je sud odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

28. Zbog svega navedenog odlučeno je kao u izreci.

29. Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19 - dalje: ZPP). Tuženima je kao potreban priznat trošak za zastupanje na ročištu 4. svibnja 2023. i 23. travnja 2026., za svako po 200,00 EUR, sveukupno 400,00 EUR. Primijenjena je Tbr. 9. točka 1. Tarife i nagradi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", 138/2023) te je tužiteljici naloženo da taj iznos naknadi tuženima.

30. Odgovor na tužbu nije sastavio punomoćnik odvjetnik pa taj trošak nije priznat dok tuženi nisu određeno naveli za sastav kojeg podneska zahtijevaju trošak u iznosu 300,00 EUR dok na ročištu od 14. travnja 2021. tužene nije zastupao punomoćnik odvjetnik a pristupio je odvjetnik Vicko Dabelić kao zamjenik punomoćnika Marka Baničevića, odvjetnika u Splitu, a u spisu nema punomoći kojom su tuženi opunomoćili odvjetnika Marka Baničevića za zastupanje u ovom predmetu pa tuženima ne pripada trošak zastupanja na ovom ročištu. Zbog toga je zahtjev tuženih za naknadu parničnih troškova u iznosu od 1.100,00 EUR odbijen kao neosnovan.

U Korčuli, 28. svibnja 2026.

S u t k i n j a :

Katarina Rendulić Vežić

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u 3 primjerka u roku od 15 dana od dana objave presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude.

Broj zapisa: **9-30888-b6b04**

Kontrolni broj: **056c8-c9efa-d89d7**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.